

Af *Dohrmann* (FP) til ministeren for offentlige arbejder (13/1 76):

„Vil ministeren indlede en nærmere undersøgelse af hele hændelsesforløbet ved stormflodsvarslingen for Sydvestjylland lørdag den 3. januar 1976 og tilstille folketingets medlemmer en redegørelse?“

(Spm. nr. 232).

Begrundelse.

Både af hensyn til de ca. 20.000 mennesker, der bor i de truede områder, såvel som til myndighederne, der skal udføre det praktiske arbejde, er det af sikkerhedsmæssige grunde tvingende nødvendigt, at det lokale politi underrettes så hurtigt som overhovedet muligt, når der indløber varsler om en kommende storm.

Dette var ikke tilfældet ved stormflodsvarslet den 3. januar. Ifølge meddelelser i dagspressen modtog kystinspektoratet i Lemvig allerede fredag den 2. januar fra meteorologisk institut meddelelse om den stormflod, der godt 12 timer senere ramte Vadehavsområdet. Denne viden beholdt kystinspektoratet for sig selv, således at politiet i Tønder overhovedet ikke var informeret. Tilmed foretog politiet i Tønder et telefonopkald til kystinspektoratet lørdag formiddag, men fik kun den besked, at der var uro i luften.

Ministeren bedes derfor foranledige en undersøgelse samt placere, hvem det var, der svigtede.

Endvidere bedes undersøgt om ikke lokale myndigheder burde have den fulde kompetence fremover i stedet for at være underlagt et inspektorat 211 km borte.

Minister for offentlige arbejder *Niels Matthasens* svar (22/1 76):

Det er min hensigt, når indberetninger foreligger, at foretage en samlet vurdering af hændelsesforløbet ved stormflodsvarslingen den 3. januar 1976. Jeg finder det helt naturligt, at man søger at drage nytte af de erfaringer, der måtte kunne indvindes. Folketinget vil blive orienteret om resultatet af denne vurdering.

I spørgsmålets begrundelse angives oplysninger om enkeltheder i varslingsforløbet. Jeg må naturligvis helt forbeholde mig min stilling til rigtigheden heraf, indtil officielle rapporter er modtaget.

Den ansvarsfordeling for varslings- og beredskabstjenesten, som gælder, er fastlagt i stormflodsudvalget med tilslutning af alle medlemmer. Udvalget afgav betænkning i januar 1975.

Af *Wilhelm* (VS) til indenrigsministeren (15/1 76):

„Vil ministeren tage initiativ til, at de rent administrative bestemmelser, som foreskriver, at værnepligtiges ansøgninger om overførelse til civilt arbejde skal indeholde nærmere oplysninger om grunden, og at rigtigheden af det anførte skal være attesteret ved underskrift af to personer, ændres, således at en ansøgning med tilkendegivelse af, at militærtjeneste er uforenelig med den pågældendes samvittighed, betragtes som tilstrækkelig?“

(Spm. nr. 235).

Begrundelse.

Spørgsmålet var et led i et tidligere, mere omfattende spørgsmål (nr. 221), men stilles nu isoleret, idet ministerens besvarelse af det tidligere spørgsmål ikke indeholdt noget egentligt svar på dette punkt.

Jeg understreger, at de bestemmelser, ministeren opfordres til at ændre, er rent administrative bestemmelser, som det også fremgår af ministerens svar på det tidligere spørgsmål. Desuden vil jeg påpege, at det, som foreslås sat i stedet, nemlig en ansøgning med tilkendegivelse af, at militærtjeneste er uforenelig med den pågældendes samvittighed, nøje svarer til det krav, der eksplicit stilles i loven om værnepligtiges overførelse til civilt arbejde.

Opfordringen til ministeren gælder således nu, i modsætning til det tidligere spørgsmål, alene nogle rent administrative ændringer, som ikke kræver noget lovgivningsinitiativ.

Jeg skal ikke bestride, at de nugældende administrative bestemmelser forekommer de fleste ansøgere overkommelige og derfor næppe lægger nogen betydelig kvantitativ hindring i vejen for værnepligtiges overførelse til civilt arbejde, således som ministeren anfører i sit tidligere svar.

Det er imidlertid en kendsgerning, at der forekommer enkelte tilfælde, hvor ansøgere, der klart opfylder lovens eksplicite krav, støder mod disse administrative bestemmelser.